

23 Δεκεμβρίου 2019

Ένας αστυνομικός μιλάει για τη ζωή των ασυνόδευτων στις φυλακές

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Οι δυσκολίες για 59 ασυνόδευτους πρόσφυγες στα κρατητήρια της Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της προστατευτικής φύλαξης - Απεμπλοκή ζητεί η αστυνομία.

Πενήντα εννέα ασυνόδευτα προσφυγόπουλα διαβιούν σήμερα στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης στη Μενεμένη και στο αστυνομικό τμήμα Διαχείρισης Μετανάστευσης στη Μυγδονία καθώς βρίσκονται σε «προστατευτική φύλαξη».

Η προστατευτική φύλαξη προβλέπεται από το προεδρικό διάταγμα του 1991 που αφορούσε την κατ' εξαίρεση φυλάκιση ορφανών με στόχο την προστασία τους. Η εξαίρεση όμως έχει αρχίσει να γίνεται κανόνας στην περίπτωση πολλών ασυνόδευτων προσφυγόπουλων που περνούν ένα χρονικό διάστημα μέσα στη φυλακή περιμένοντας να ανοίξει θέση σε κάποιον ξενώνα φιλοξενίας. Για την πρακτική αυτή η Ελλάδα έχει κατηγορηθεί επανειλημμένα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το οποίο έχει αποφανθεί ότι η κράτηση ανήλικων, υπό τις συνθήκες που συμβαίνουν στη χώρα μας, συνιστά «απάνθρωπη κι εξευτελιστική μεταχείριση».

Στη φυλακή μέχρι και τέσσερις μήνες χωρίς δικαίωμα προαυλισμού

Σε τοποθέτησή του σε ημερίδα της Άρσις, ο Παναγιώτης Ζευγολατάκος, Διοικητής του Τμήματος Διαχείρισης Μετανάστευσης Μυγδονίας, στο οποίο κρατούνται 20 προσφυγόπουλα, αναφέρει πως δεν νοείται να φυλάσσονται οι ασυνόδευτοι ανήλικοι σαν να είναι ποινικοί κρατούμενοι.

Τα ασυνόδευτα προσφυγόπουλα που είναι σε προστατευτική φύλαξη, ζουν όπως οι φυλακισμένοι στα κρατητήρια και δεν έχουν καν δικαίωμα προαυλισμού. Τους δίνονται ημερησίως 5,87 ευρώ με τα οποία καλούνται να σιτιστούν από τον πάροχο φαγητού στις φυλακές και να αγοράσουν τηλεκάρτες για να συνομιλούν με τους συγγενείς ή φίλους τους, καθώς δεν επιτρέπεται να έχουν κινητά μαζί τους.

Μέσος όρος διαμονής, όπως σημειώνει ο διοικητής, είναι ο ένας μήνας ωστόσο η διάρκεια εξαρτάται από την εθνικότητα του ανήλικου και μπορεί να αυξηθεί σε περίπτωση που το παιδί αντιμετωπίζει κάποια δερματική πάθηση ή ψυχολογικό/ψυχιατρικό πρόβλημα. «Όταν ένα παιδί έχει κάποια ψυχοπαθογένεια ή διαταραχή συμπεριφοράς είτε λόγω προηγούμενης χρήσης ναρκωτικών ουσιών είτε λόγω μετατραυματικού στρες είναι πάρα πολύ δύσκολο να μεταφερθεί σε κάποια δομή γιατί- όπως ενημερωνόμαστε- δεν υπάρχει το κατάλληλο προσωπικό για να τους πλαισιώσει. Υπήρξε μία περίπτωση που ένα παιδί είχε μείνει μέχρι και 4 μήνες γιατί δεν υπήρχε δομή να το φιλοξενήσει επειδή είχε ποινικό παρελθόν, είχε κατηγορηθεί για βιασμό. Το καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο [...], παρόλα αυτά το παιδί δεν μπορεί να μένει στα αστυνομικά κριτήρια ως τιμωρία», σημείωσε ο κ. Ζευγολατάκος επαναλαμβάνοντας ξανά και ξανά ότι η προστατευτική φύλαξη δεν είναι τιμωρία, κάτι που λέει και ο ίδιος συνεχώς στα παιδιά που κρατούνται. Καθυστερήσεις παρατηρούνται και στην περίπτωση δερματικών παθήσεων καθώς ο ανήλικος πρέπει πρώτα να γίνει καλά και έπειτα να μεταφερθεί σε μια δομή.

Στη διάρκεια της κράτησης, δεν υπάρχουν διερμηνείς ώστε να διευκολύνουν τη συνεννόηση μεταξύ αστυνομικών και παιδιών αλλά ούτε ψυχολόγοι ή κοινωνικοί λειτουργοί για να στηρίζουν τους ανήλικους. Οι αστυνομικοί, όπως είπε, υποστηρίζονται μόνο από διάφορες οργανώσεις, όπως η Άρσις που επισκέπτεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα τους έγκλειστους ασυνόδευτους. Ο ίδιος τόνισε πως παρότι δεν είναι ψυχολόγοι, οι αστυνομικοί προσπαθούν με την εμπειρία που έχουν αποκτήσει να δημιουργήσουν ένα θετικό πλαίσιο συναισθημάτων προκειμένου οι ανήλικοι να μην παραιτηθούν. Ωστόσο, όπως διευκρινίζει, έντονα σημάδια κατάπτωσης ή και παραίτησης εμφανίζουν τα παιδιά που έρχονται δεύτερη ή τρίτη φορά στη φυλακή για προστατευτική φύλαξη γιατί εξαιτίας σοβαρών λόγων, όπως η πρόκληση συνεχών εντάσεων ή η παραβατική συμπεριφορά, εκδιώχθηκαν από τη μία δομή και πρέπει να περιμένουν μέχρι να ανοίξει θέση σε άλλη.

Η αστυνομία ζητάει να απεμπλακεί

Από την πλευρά τους οι αστυνομικοί, όπως αναφέρει ο διοικητής του τμήματος, αντιμετωπίζουν και αυτοί ζητήματα που προκύπτουν από το καθεστώς της προστατευτικής φύλαξης. Ο κ. Ζευγολατάκος εξηγεί πως μεγάλο ποσοστό των εργατωρών αφορούν πλέον τις μεταγωγές για ιατρικές εξετάσεις, τις μεταγωγές σε παιδοψυχολόγο και παρεμφερή καθήκοντα. «Η αστυνομία δεν θα έπρεπε να έχει αυτόν τον ρόλο. Είναι οξύμωρο», τονίζει ο ίδιος υπογραμμίζοντας πως η αστυνομία ζητάει να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο ώστε να απεμπλακεί από την κατάσταση αυτή. «Η προστατευτική πρέπει να αποφεύγεται και πρέπει κάποια στιγμή στο μέλλον να διαγραφεί τελείως ως λύση», επισημαίνει.

Στις προτάσεις που ο αστυνόμος ανέφερε για βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης είναι η δημιουργία νέων δομών, δομών εξειδικευμένων για νέους με ψυχικές νόσους ή δομών υποδοχής που θα αντικαταστήσουν τα κρατητήρια. Ο ίδιος υπογράμμισε πως κλειδί στην προστασία των ανηλίκων είναι η παραμονή τους στις υπάρχουσες δομές μακροχρόνιας φιλοξενίας. «Πρέπει να δημιουργηθούν οι συνθήκες ώστε οι ανήλικοι ασυνόδευτοι να παραμένουν στις επίσημες δομές φιλοξενίας», είπε προσθέτοντας πως είναι γνωστό ότι κάποια παιδιά πηγαίνουν στις δομές και το ίδιο βράδυ φεύγουν. «Είναι ασυνόδευτα παιδιά. Δεν έχουν κάποιον εκτός δομών να τους συμβουλευσει, πλησιάζονται από εγκληματικές οργανώσεις οι οποίες θέλουν να εκμεταλλευτούν την ανηλικότητά τους και τους παίρνουν από κοντά για να τους χρησιμοποιήσουν ως την επόμενη γενιά στην εγκληματική τους οργάνωση», προειδοποίησε ο κ. Ζευγολατάκος λέγοντας πως πρέπει να γίνει μεγαλύτερη προσπάθεια από όλους τους φορείς ώστε οι ασυνόδευτοι πρόσφυγες να μένουν μακριά από τέτοιες οργανώσεις, και να

μαθαίνουν ποιον μπορούν να εμπιστευτούν.

Πηγή: voria.gr